

Preiļu novads

Teksts un foto: Anita Beikule

Es īstenoju savu sapni

Mūsu grupas ceļojums sākās Preiļos ar viesošanos keramiķa Polikarpa Čerņavska keramikas mājā - muzejā. Nelielā ēkā iekārtotas 2 telpas – izstāžu zāle un podnieka darbnīca. Izstāžu telpā ļoti gaumīgi izvietota ilgus gadus veidota kolekcija un vizuāla informācija par darbu autoru.

Apskatei izliktie darbi bija tik interesanti un piesaistīja tik daudz uzmanības, ka no stāstītā atmiņā palika: zēns sapņoja kļūt par podnieku, Polikarpa vecāki nevarēja atļauties dēlu sūtīt mācībā, tomēr zēna sapnis bija tik liels, ka viņš pārvarēja visas grūtības un savu sapni piepildīja.

Tagad podniecība ir kļuvusi par ģimenes nodarbi. Darbnīcā mums rādīja, kā no māla pikuča top eleganta vāze (1. attēls). Vienkāršais un labi saprotamais komentārs, sirsnība un meistarība skatītājos izraisīja neviltoju apbrīnu un tikšanās nobeigumā skanēja aplausi.

1.attēls. Paraugdemonstrējums P. Čerņavska keramikas mājā

2.attēls. Ošu mājas

Tālāk mūsu ceļš veda uz vīngliemežu audzētavu „Ošu mājas” (2. attēls).

Mūs sagaidīja ar labu humora izjūtu un stāstnieka talantu apveltītais vīngliemežu gans un saimnieks Ainis Noviks. Uzzinājām kā vīngliemežus audzē, ko tie ēd un kur ziemo, kā notiek ganīšana un lasīšana. Guvām priekšstatus par pārstrādes procesu, gatavās produkcijas ieguvu un noietu. Daži no mūsu grupas jau sāka aprēķināt: cik vajag naudas, lai sāktu uzņēmējdarbību un cik varēs nopelnīt.

Viesošanās nobeigumā mūs gaidīja degustācija. Vienai grupas daļai tas bija baudījums, otrai – pārbaudījums. Pirms prombraukšanas tika iepirkts 55% potences eliksīrs „Valna glymiezis”, saldēta vīngliemežu produkcija, suvenīri.

Pēc neilga pārbrauciena mēs nokļuvām zemnieku saimniecībā „Kalni”. Vakara mijkrēslī uz sava dārza sliekšņa mūs sagaidīja mierīga, inteligenta, laipna dārza saimniece Irēna Koleda.

„Mans stāsts ir pavisam vienkāršs. Dzīvoju Jūrmalā un sapņoju par savu dārzu. Man tik ļoti to gribējās, ka pārcēlos uz laukiem. Iekopu dārzu, izaudzēju daudz avenes un upenes un sāku taisīt vīnu. Mans vīns top pēc senas grāfa Borka vīna receptes. Es savu sapni esmu piepildījusi un katru dienu to piepildu atkal no jauna”.

Pastaigai pa dārzu sekoja vīna degustācija, sulas želejas konfekšu nogaršošana, aveņu ēšana. „Kalnās” mēs izjutām vakara burvību, mums bija iespēja pastaigāt pa Jomas ielu, kuru savā dārzā ir iekārtojusi Irēna, mums bija iespēja izjust piepildīta sapņa smaržu un garšu (3. attēls).

3.attēls. Zemnieku saimniecības „Kalni” darzā

4.attēls. S. Geida „Sapņu namiņš”

Pavisam vēlā stundā, kad ārā zemi bija pārņēmusi tumsa, mūs savā sapņu namiņā (4. attēls) uzņēma koktēlnieks Staņislavs Geida. Kamēr mēs aplūkojām viņa darbus cienījamais mākslinieks stāstīja: „Man visu mūžu bija sapnis, bet ikdienas darbu steigā nekad neatlika laika tam pievērsties. Kad aizgāju pensijā varēju sākt strādāt ar koku, mācīties un darināt dažādus priekšmetus. Šis ir mans sapņu namiņš un viss, kas tajā atrodas ir mana sapņa piepildījums.”

Atgriežoties Preiļos domāju par to, cik stipri, drosmīgi un radoši cilvēki dzīvo Latgalē. Šis ceļojums pārliecināja, ka uzņēmējdarbība sākas ar sapņa īstenošanu!